

סמורת הש"ס

(א) ענין מוסף ע"י א': ד"ה מתקנה. (ב) ב"ק פ"ג פ"ג פ"ג (ג) פ"ג פ"ג (ד) ופ"ג פ"ג (ה) ופ"ג פ"ג (ו) ופ"ג פ"ג (ז) ופ"ג פ"ג (ח) ופ"ג פ"ג (ט) ופ"ג פ"ג (י) ופ"ג פ"ג (יא) ופ"ג פ"ג (יב) ופ"ג פ"ג (יג) ופ"ג פ"ג (יד) ופ"ג פ"ג (טו) ופ"ג פ"ג (טז) ופ"ג פ"ג (יז) ופ"ג פ"ג (יח) ופ"ג פ"ג (יט) ופ"ג פ"ג (כ) ופ"ג פ"ג (כא) ופ"ג פ"ג (כב) ופ"ג פ"ג (כג) ופ"ג פ"ג (כד) ופ"ג פ"ג (כה) ופ"ג פ"ג (כו) ופ"ג פ"ג (כז) ופ"ג פ"ג (כח) ופ"ג פ"ג (כט) ופ"ג פ"ג (ל).

חורה אור השלם

1. בת ככל השדורה אשר ישלם לך את גמולך שמתלה לך: אשר ישלם ופנץ את עלקלך אל השלם: תהיה קלו ה"ט
2. בני ציון היקרים הנשקלים בפי אביה וחשבו לגלגלי חרש מעשה ידי יוצר: איכה ד ב
3. גם כל חילי וכל מכה אשר לא תחוב כספר ותרדה הזאת יגלה יי' עלקלך עד השמדה: דברים כח טא
4. ענין עוללה לקנש מכל בנות עיר: איכה ג נא
5. כי נתן למשקה יעקב וישראל לכוזים הלא י' ז' וזאתו לו ולא אבו ברביו הלך ולא ישמעו בתורתו: ישעיהו כח ב
6. על אלה אני בוכיה ענין ענין ירדה מים כי רחוק מניני מרים מיבד פשי יהו בני שומעיה כי גבר אויב: איכה א טו
7. בת עמי חגרי שק והתפלש באפר אבל יחיד עשיל לך מספר תמורים כי פתאם יבא השדר עליו: ירמיהו ו טו
8. והעדר שורות ונולד וביתו ואיש ונתלחה: כיכה ב ב

מוסף רש"י

מאי דכתיב ענין עוללה לפנשי. מה דכתיב לא גרם אלא ריש קרף מקרא זה על פלגא ומה שפלי לטול לא עיני כתיב יעיר קר מלך ריש קרף אפי על עמי מתקלה הוה שיש עלי עוללה עני כתיב ומתקנה מלך משפחות עיני וביק ט"ז ט"ל. מנחת אה ט"ז. לנשי. על ופני מפי קרומי ומוסר ט"ז. לא שני. דמך וקח מנעל הכית מתקנה ט"ז. אלא דאמר לו. שני עיני, לך חוק קני. ומתקנה לא קולל כפי מים דמתקנה ויניח ויני. וגם שטר לא סכח לו ככל הכית לנקח. אלא אם סכח לו שטר והא לקח ליה ורמזים ב"ב י"ז. אף בשטר נמי לא קנה. דמתקנה מוקדקין סכח לו (ט"ז).

הניזקין פרק חמישי גיטין

קלוזי תפילין. דפוס תפילין חוק מן הרלועה קרוי קלוזה כדלמרי נמסכת סוכה (דף טו:) אוחז ברלועה ואיזי אוחז בקלוזה: דדרעא. מ' קלה ודרשא הסך גדולים ד' בחים בכל קלוזה הו' ג' זמני מ' קלה. וא"ת ד' לא היא צבית אחד של זרוע גדול מאחד ממני הראש

לפי שכן כל ארבע פרשיות צבית אחד ובשל רשף פרשה אחת צבית אחד ומ"מ דפוס של ראש מתוך שררף לחלק הבמים ולהיות רוח צבית וקובעין על מושג אחד הולך המושג להיות רחב והיו על אחד שלשה שזרוע: ארבעה קבין. בחורבן בית ראשון: הפו ביופין. והיינו מקוללים לשון סולו לרוב (מהלך ט"ז) לא מסולה נכנס אופירי) משוכחין היו ביופין מן הפו: בלויני דגושפנאי. לרוב נאות שנתחמתין מי שנתעברנה כנגדן: כפי מרחיקנה מהסוה דוספא. שלא הגעתי לנמדוד אותו פסוק: אינגר. מעט: פוספא ופנל. דף ותל': על כוונ שך הגבור. והיכן גבורתך: עלי ועליך. ששמי נתחלל ככך: שוליא דנגרי הוה. לא היה רבו לתורה אלא רבו לאומנות של נגרים: שוליא. אינריי: הולרך ללום. הרב: קידם. השכים: שפי פסילום כנר אחד. אשם איש: לא שנו. דמקחו טגל: אלא דלמרו ליה. בעלים לזה שלקח דמיקריקין: לך חוק קני. בחוקה דמיון דדיוורא ענלמל הוה איכה למימר השני נח ל: אכל. אי סכח ליה שטרל בשמיה: קני. דכולי האי לא הוה ליה למיעבד אי לאו דזננה ליה מכל גמור ומדעת: אחריו. דלי טרפו לא מנייה לגבייה דמי ארעא: ה"ג

קצוצי תפילין נמצאו בראשי הרוגי ביתר רבי ינאי ברבי ישמעאל אמר שלש קופות של ארבעים ארבעים סאה א' במתניתא תנא ארבעים קופות של שלש שלש סאין ולא פליגי הא דרישא הא דדרעא אמר רבי אסי ארבעה קבין מוח נמצאו על אבן אחת עולא אמר תשעת קבין אמר רב כהנא ואיחיאם שילא בר מרי מאי קראה יבת בבל השדורה אשרי שישלם לך וגו' אשרי שיאחו ופנץ את עוללך אל הסלע: בני ציון היקרים המסולאים בפו מאי מסולאים בפו אילומא דהוו מחפי בפיוא והאמרי דבי רבי שילא ותרתי מתקלי אוסיתרי פיא נחות בעלמא חרא כרומי וחרא כבולי עלמא אלא שהיו מגניין את הפו ביופין מעיקרא חשיבי דרומאי הוו נקטי בליונא דגושפנא ומשמשו ערסיהו מבאן ואילך מייתו בני ישראל ואסרי בכרעי דפוריהו ומשמשו אמר ליה חד לחבריה הא היכא כתיבא אמר ליה גם כל חלי וכל מכה אשר לא כתוב בספר התורה הזאת אמר כמה מרחיקנא מדוכתא פלן אמר ליה אינגר פוסתא ופלנא אמר ליה אי מטאי לגביה לא איצטריכי לך אמר רב יהודה אמר שמואל ארבע שמעות בן גמליאל מאי דכתיב יעני עוללה לנפשי מכל בנות עירי ארבע מאות בתי כנסיות היו בכרך ביתר ובכל אחת ואחת היו בה ארבע מאות מלמדי תינוקות וכל אחד ואחד היו לפניו ארבע מאות תינוקות של בית רבן וכשהיה אויב נכנס לשם היו דוקרין אותו בחושריהו וכשגבר אויב ולכרום כרכום בספריהם והציתום באש: ת"ר מעשה ברבי יהושע בן חנניה שהלך לכרך גדול שברומי אמרו לו תינוק אחד יש בבית האסורים יפה עינים וטוב רואי לקרצותיו סדורות לו תלתלי הלך ועמד על פתח בית האסורים אמר ר' מי נתן

ענה אותו תינוק ואמר הלא ה' זו חמאנו לו ולא אבו בדרביו הלך לך ונתן שמעו בתורתו אמר מוכחתינו בו שמורה הוראה בישראל העבודה שאיני זו מבאן עד שאפדנו בכל ממון שפוסקין עליו אמרו לא זו משם עד שפדאו כממון הרבה ולא היו ימים מועטין עד שהורה הוראה בישראל ומנו רבי ישמעאל בן אלישע אמר רב יהודה אמר רב מעשה בכנו ובבתו של ר' ישמעאל בן אלישע שנשבו לי שפחה שאין בכל העולם כולו כיופיה אמרו בוא ונשיאם זה לזה ונחלק בוולדות הכניסום לחדר זה ישב בקרן זוית זה וזו ישבה בקרן זוית זה זה אמר אני כהן בן כהנים גדולים אשא שפחה וזאת אומרת אני כהנת בת כהנים גדולים אנשא לעבד ובכו כל הלילה כיון שעלה עמוד השחר הכירו זה את זה ונפלו זה על זה וגעו בכביה עד שיצאה נשמתן ועליהן קונן ירמיה יעל אלה אני בוכיה עיני יורדה מים אמר ריש לקיש מעשה באשה אחת וצפנת בת פניאל שמה צפנת שהכל צופין ביופיה בת פניאל בתו של כהן גדול ששימש לפני ולפנים שנתעלל בה שבאי כל הלילה למחר הלבישה שבעה חלוקים והוציאה למוכרה בא אדם אחד שהיה מכוער ביותר אמר לו הראני את יופיה אמר לו ריקא אם אתה רוצה ליקח קח שאין כיופיה בכל העולם כולו אמר לו אף על פי כן הפשיטה ששה חלוקים ושביעי קרעתה ונתפלה באפר אמרה לפניו רבונן של עולם אם עלינו לא חסת על קדושת שמך הגבור למה לא תחוס ועליה קונן ירמיה בת עמי חגרי שק והתפלש באפר אבל יחיד עשיל לך מספר תמורים כי פתאום יבא השודר עלינו עלך לא נאמר אלא עלינו כביכול עלי ועליך בא שודר אמר רב יהודה אמר רב מאי דכתיב ועשקו גבר וביתו ואיש ונחלתו מעשה באדם אחד שנתן עיניו ושוליא דנגרי הוה פים אחת הוצרך (רב) ללות אמר לו שגר היכן היא אמר לו אני פמרתיה לאלתר ושמעתי שהתינוקות נתעללו בה בדרך אמר לו מה אעשה אמר לו אם אתה שומע לעצתי גרשה אמר לו כתובתה מרובה אמר לו אני אלווך ותן לה כתובתה עמד זה וגרשה הלך הוא ונשאה כיון שהגיע זמנו ולא היה לו לפרועו אמר לו בא ועשה עמי בחובך והיו הם יושבים ואוכלים ושותין והוא היה עומד ומשקה עליהן והיו דמועות גישרות מעיניו ונופלות בכוסיהן ועל אותה שעה נתחמם גזר דין ואמרי לה על שתי פתילות בנר אחד: לקח מן הסיקריקון וכו': אמר רב לא שנו אלא דאמר לו לך חוק קני אבל בשטר קנה ושמואל אמר אף בשטר נמי לא קנה עד שיכתוב לו אחריות תניא

נה.

עין משפט
נר מצוה

הגהות הב"ח
(א) חופ' ד"ה אכל וסי' אחריות מירידי הס"ד:

הגהות מור"ב
רנשבורג

א' נב' בחמתיה טנא ארבעים קופות של שלש של סאין ולה פליגי. ר"ל ר' יחיאל דלמרי ג' קופות של מ' סאה ומתניתא דתנא ארבעים קופות של ג' סאה הם לא פליגי על דבניית דלמרי ר"ל דלמרי רק מ' סאה דרבנן מירי דבנעא ואינו דרבנא ויכח מהר"מ:

לעני רש"י

אינריי' ויידידי' וי' טו"ה.

חוספות ר"ד

אמר רב ליש אלא דאיל לך חוק קני אבל בשטר קנה ושמואל אמר אף בשטר לא קנה עד שיכתוב לו אחריות וקול הלכה כשמואל ברבי ועוד דאמרין בחוקת הבתים אמר רב הונא אמר לי רב חמנן כולן שחיבוי ראה ראייתן ראה ופעפידין שדה כידם גזלן שחיבוי ראה אין ראייתו ראה ופעפידין שדה כידו מאי קמיל הגינא לקח מסיקריקון וחור וקח מביה פתחו בטל לאפוקי מירב דאמר רב ליש אלא דאמר ליה לך חוק קני אבל בשטר קנה קא שמיע לן כרסמואל דאמר משמואל אף בשטר לא

ענין משפט
נר מצוה